

DISJUNTIVES PER A LA JOVENTUT

*Estudiar per ser més feliç
compartint coneixements i experiències*

o

*estudiar per ser més agressiu
competint els uns amb els altres.*

POSSIBLE CAMÍ, INICIALMENT ENDEGAT AL REGNE UNIT

Revolució o evolució

Hi ha historiadors que consideren la revolució industrial un procés de petits canvis econòmics i socials que de forma evolutiva, al llarg d'un període gradual i no puntual de temps, acaben generant una revolució. Segurament, l'actual revolució digital inicialment tampoc serà revolucionària, sinó generada a través de petits canvis que poc a poc aniran canviant la societat. Segons Einstein, la solució de problemes reals no es pot enfocar utilitzant els mateixos plantejaments que els han originat. Cal cercar nous camins, petites mutacions que obrin noves perspectives desconegudes. Amb el pas del temps, aquestes mutacions acabaran provocant una veritable revolució.

L'actual model de producció, basat en les lleis competitives del mercat, ja va ser denunciat per Gandhi. Gandhi era partidari de models de producció no competitius en àmbits locals, per poder atendre les necessitats bàsiques de la societat (tot i que aquest plantejament no era possible degut al gran retràs dels models de producció pre-industrials). En l'actualitat es completament possible fer un retorn al passat amb una vida local 24 hores: una producció local de tot el que es necessita, fent un intercanvi dels sobrants i mancances amb territoris propers i aprofitant les tecnologies més avançades i assequibles des d'Internet.

Es necessiten enginyers i emprenedors amb idees molt clares sobre el que cal fer. Amb els suficients coneixements per actuar com a constructors. Faran que el capital humà d'aturats crònics treballi per fer possible la plena ocupació, així com també la recuperació d'una vida humana plenament digna.

Cal, sobretot, fer una crida a la matèria gris de la joventut més il·lustrada i socialment més compromesa. Els seus coneixements tecnològics avançats són necessaris per endegar una nova societat que els permeti tenir un futur esperançador, molt diferent de l'actual, que els condemna a l'emigració forçosa o l'atur i precarietat creixent, provocada per un sistema capitalista obsolet.

Cal també endegar un procés de desintoxicació a la joventut, a qui se'ls hi ha fet creure el fals missatge, de que si estudien una carrera i varis masters, trobaran feina en un sistema competitiu, només a l'abast dels més preparats i agressius. Feina que durarà, fins que competidors més agressius els hi robin, acceptant, si es dona el cas, salaris més baixos. Feina que en el cas dels emprenedors, els hi durarà fins que nous emprenedors més competitius, en un món globalitzat, els expulsin del mercat.

Diuen que no hi ha més cec que el que no vol veure. El treball s'ha convertit en un be escàs. Afortunadament hi ha joves que s'han començat a treure la vena dels ulls. Aspirant a ser un dels millors en el seu camp, no estan d'acord en anar a netejar WC a Londres, per que els hi fa vergonya tenir de fer-ho en el seu país d'origen. Aquests joves tenen la gran oportunitat històrica de canviar el món, només cal que s'ho proposin i s'organitzin per aconseguir-ho. És l'hora d'acceptar la vida com un joc creatiu, en el que el més important és participar, compartint els valors personals amb els comunitaris.

L'alternativa

Defensar la existència d'alternatives vàlides i possibles al sistema capitalista, té normalment com a resposta no saber quines són, o si més no, que pretesament són utòpiques. En cap moment es té en compte que no hi ha res més impossible, més quimèric i més utòpic que intentar reformar un sistema capitalista obsolet, que ja ha cobert el seu període històric i que no serveix per solucionar els problemes que ell mateix origina. Tot i que avui dia una revolució immediata no és viable, és possible apostar per un procés evolutiu continu, de petits canvis socials centrats en les persones i no en els diners.

Reflexió que serveix per afirmar, que en aquests moments no fan falta revolucionaris, sinó constructors. Persones innovadores i creatives, que entenguin la pèrdua de temps que significa intentar fer una regeneració capitalista. I per tant, defensin la creació d'un nou sistema, basat en el fort creixement d'una societat civil autogestionada, Apostant per una clara minivaloració dels aspectes econòmics i polítics, utilitzats per que una minoria de psicòpates puguin ser cada vegada més rics.

Les eines necessàries per superar la influència d'aquesta banda minoritària depredadora, no poden ser altres que les del pensament i la raó. Si amb els actuals avenços científics, amb una humanitat connectada globalment per Internet i amb l'ús creixent de les noves energies renovables, no sorgeix una minoria il·lustrada capaç d'obrir nous camins alliberadors, estem condemnats a viure com a esclaus, incapaços de lluitar per conquerir nous espais de llibertat en la negativa actual societat.

Cal però no oblidar que la humanitat mai planteja problemes per a quina solució no existeixin ja els mitjans necessaris. És per això que en aquests moments ja es pot comptar amb la matèria grisa necessària, totalment infrautilitzada de joves i sèniors, que disposen, els primers, dels coneixements més avançats, i els segons, de la pretesa saviesa dels anys.

Fent un repàs a la història, ens adonem que moltes restes arqueològiques es troben soterrades en edificacions, que sovint s'han aprofitat de les derruïdes pel temps, per a la seva reconstrucció. La construcció d'alternatives al sistema capitalista no ha d'estar basada en la seva destrucció. Sinó ha d'aprofitar tots els avenços del sistema, per a la construcció de nous edificis socials que apostin per l'altruisme i no per la cobdícia humana com a motor de la història. En cap cas "anti res" sinó "a favor de".

Tots els sistemes acaben generant els seus propis enterraments, essent segurament l'atur del sistema capitalista. Mor un sistema i en neix un de nou que forçosament ha d'apostar per la plena ocupació i una clara disminució del horari diari, al contrari de l'actual model que genera atur estructural crònic i precarietat, impeding la recuperació d'una vida plenament digna.

Les alternatives possibles han de néixer de baix a dalt, amb plantejaments senzills i assequibles per la majoria de la població, sempre mantenint un lideratge minoritari pensant. La vida local 24 hores, en tots els seus àmbits incloent-hi el laboral, està basada en el projecte de "Transition Towns" (comunitats en transició) nascut l'any 2005 a Anglaterra. Veure www.aturats40.net

De nou, tal com va succeir amb la revolució industrial, Anglaterra endega un nou camí de transformació social que comença a estendre's en diferents àmbits globals. La cultura del discurs crític, que analitza en cada moment els problemes reals i cerca les possibles solucions, s'hauria de convertir en el fil conductor de les naixents alternatives. Començar a creure que existeixen alternatives possibles, és el primer pas per aconseguir-les.

Josep Aracil
President d'Eurosenior
Maig de 2015